

Srijeda, 20.07.2011.g.

MARIJA BISTRICA, MAJKA BOŽJA BISTRičKA, SVETIŠTE MAJKE BOŽJE BISTRičKE,...
sve su to termini i pojmovi koji, kad god mi dođu u misli, izazivaju u meni posebnu radost i
nekakvo strahopoštovanje. Ali ono radosno strahopoštovanje, kada se čovjek ne boji nego mu
je milo u srcu.

MAJčICA NAŠA DRAGA, MAJKA BOŽJA BISTRičKA! Koliko je ona samo meni učinila
radosti, izmolila milosti kod Gospodina.

IZMOLILA

MOJE

OBRAćENJE.

Koliko sam tamo, KOD NJE, grijeha ispovjedio i suza isplakao! I kada god mi Gospodin na moj životni put pošalje nekoga koji traži Gospodina, koji želi promijeniti svoj život prema

BOŽJOJ

RIJEČI,

koji je u nekoj velikoj potrebi,

JA

MU

SAVJETUJEM

DA

ODE

U

MARIJU

BISTRICU,

KOD

NAŠE

MAJČICE.

A ona će ga onda tamo dalje voditi,

ZNAT

ĆE

ONA

USLIŠATI

NJEGOVE

MOLITVE

I

IZMOLITI

KOD

GOSPODINA

ONO

ŠTO

JE

ZA

NJEGA

NAJBOLJE

I

ŠTO

MU

JE

NAJPOTREBNIJE.

SAMO

JOJ

SE

TREBA

UTJECATI.

Tako sam ja prošli tjedan, NA SPOMENDAN MAJKE BOŽJE BISTRičKE, odveo KOD NJE jed
nog
svog
poznatika,
na
putu
obraćenja.
Tjedan prije toga obavio je svoju
ŽIVOTNU
ISPOVIJED,
za
koju
je živio i spremao se skoro
2
mjeseca.
I
BIO
JE
PRESRETAN,
SA
PUNO
SUZA
A
TAKO
RADOSTAN.

A nekoliko mjeseci prije toga bio je na dnu života, bez ikakve vizije i nade što i kako dalje u
životu. KOJE BOŽJE MILOSTI!

Prije ispovijedi sam mu rekao da mu je ona temelj i prvi korak na putu obraćenja, učvršćivanja
vjere i nutarnjeg iscjeljenja. I naravno, NEDJELJNA MISA. A sve ostalo će mu biti
nadogradnja, BIT ĆE MU NADODA
NO.

Zato sam mu rekao da ću ga nakon obavljene ispovijedi odvesti k MAJCI SVIH OBRAĆENIKA,
U
MARIJU
BISTRICU.

A tamo on nikada nije bio. I rekao mi je da jako to želi, otići u SVETIŠTE MAJKE BOŽJE BISTR
IČKE. Čak smo trebali ići i pješice, kao pravi hodočasnici, ali je nešto obolio pa smo to odgodili
za neki drugi put.

**Kada ja idem svojoj MAJČICI u Mariju Bistricu, za mene je
to poseban događaj, POSE
BNO
SE
U
SEBI
SPREMIM
ZA
TAJ
SASTANAK.
SAV
SE
UŽIVIM
U
DUHOVNE
BLAGODATI
MOLITVE,
MISE,
ISPOVIJEDI,
KALVARIJE**

I
KRIŽNOG
PUTA,
OLTARA
I
KIPA
NAŠE
MAJČICE,
KIPA
MOJEGA
PRIJATELJA
LEOPOLDA
MANDIĆA,
DRAGOG
NAM
ALJZIJA
STEPINCA
ČIJI
SE
DUH
TAMO
OSJETI
I
SVEGA
DRUGOG
S
ČIME
SE
TAMO
SUSRETNEM.

No, sada sam odlučio da ću tom svojem poznaniku biti i duhovni i hodočasnički vodič kako bi što bolje doživio ŠTO JE TO MARIJA BISTRICA ZA SVAKOG OD NAS VJERNIKA.

Kad smo krenuli, u autu smo izmolili KRUNICU NAŠE MAJČICE JER TO JE NAŠA OSNOVNA OČASNIČKA

HOD

MOLITVA. Ja sam predvodio, on me pratio.

BIO

JE

JAKO

GANUT,

JER

GA

JE

TA

MOLITVA

ISPUNJAVALA

A

NIKADA

JU

NIJE

TAKO

S

NEKIM

MOLIO.

Došavši u Svetište pozdravili smo se na ulazu s BLAŽENIM ALOJZIJEVIM STEPINCEM I NJEGOVOM BISTOM.

Ušli smo u ondašnju katoličku knjižaru pa sam mu kupio

NJEGOVO

PRVO

MOLITVENIK. Poklonio sam mu ga kao moj dar za njegov prvi posjet ovom Svetištu. Da ga sjeća na to, da se svaki dan iz njega moli, a da mi sada iz njega čitamo i molimo

KRIŽNI

PUT

NA

KALVARIJI,

kuda smo odmah krenuli.

A taj Križni put na Kalvariji ga je fascinirao. A KOGA NIJE!

Pričao sam mu što sam ja sve na njemu doživio. KOJE BOŽJE MILOSTI I RADOSTI! I rekao sam mu da ćemo iz molitvenika kod svake postaje moliti molitve koje se kod te postaje mole, svaki jedan dio, da ću mu ja sve pokazati i objasniti.

I tako smo krenuli. Ali već na prvoj postaji a pogotovo na drugoj **TEŠKO JE ČITAO, GLA
S MU
JE
DRHTAO,
SUZE
SU
MU
BILE
U
OČIMA.
A
TKO
NIJE,
AKO
JE
DOŠAO
OTVORENOG
SRCA
I**

POTREBITE
DUŠE,
TAKO
DOŽIVIO
PRVI
SUSRET
SA
GOSPODINOVIM
KRIŽNI
PUTEM
NA
KALVARIJI,
ISTODOBNO
GLEDAJUĆI
NJEGOVU
MUKU
I
SLUŠAJUĆI
RIJEČI
KOJE
SU
JE
OPISIVALE.

A najveću snagu, strahopoštovanje, U MENI, A TADA I U NJEMU, IZAZIVALE SU RIJEČI
IZ MOLITVE
KRIŽNOG
PUTA
ZA
KOJE
SAM
IMAO
OSJEĆAJ
DA
SE
TIČU
SAMO
MENE.

A ticala su se i tiču se svih nas

JER
SMO
SVI
MI
GRJEŠNICI.

Zato sam rekao svojem poznaniku da ću dalje ja sam čitati molitve a neka se samo on opusti, usredotoči i na molitvu i na kipove na postajama, A POGOTOVO NA SVOJ UNUTRAŠNJI DOŽIVLJAJ SVEGA TOGA. NEKA NAPUNI DUŠU.

I plakao je on, i uzdisao, i šutio tako da sam mogao osjetiti tu tišinu u zraku oko nas.

A kada smo završili s molitvom na zadnjoj postaji i krenuli prema CRKVI NA OTVORENOM, dao sam mu molitvenik i rekao da je to sada njegov molitvenik i da ga čeka puno molitve iz njega.

ON ME SAMO STISNUO ZA RUKU A U OČIMA SU MU ZAZRCALILE SUZE.

"MUKO KRISTOVA, OKRIJEPI ME"

TO SU STRAŠNE RIJEČI! DUHOVNO STRAŠNO JAKE, NAJJAČE. Sve sam više svjestan
toga. MOLITVA ISUSOV
MUKE,
E
MOLITVA
KRIŽNOG
PUTA,
JEDNOSTAVNO
TI
DADNE
TOLIKO
SNAGE
DA
ČOVJEK
DOBIJE
DOJAM
DA
NEMA
TIH
PROBLEM
KOJE
NEĆE
NEKAKO
RIJEŠITI.
AKO
JE
NAŠ

GOSPODIN
ONAKO
ZA
NAS
BIO
MUČEN,
ZA
NAŠ
SPAS,
I
JOŠ
JE
NA
KRAJU
OD
SVOJEG
OCA
TRAŽIO
MILOST
ZA
SVOJE
MUČITELJE,
KAKO
MI
ONDA
MOJI
ŽIVOTNI
PROBLEMI
NEĆE
BITI
MALI
I
MINORNI.

PA OTKUD MI PRAVO, GLEDAJUĆI I ČITAJUĆI GOSPODINOVU MUKU, DA SE PLAČEM I
JADIKUJEM
NAD
SVOJIM
SITNIM

ŽIVOTNIM
PROBLEMIMA.

SVATKO TKO MISLI DA IMA TEŠKE, PRETEŠKE ŽIVOTNE PROBLEME, ZA KOJE NE VI
DI
NIKAKVO
RJEŠENJE,
NEKA
SAMO
UZME
MOLITVENIK
U
RUKE
I
NEKA
PROČITA
GOSPODINOV
KRIŽNI
PUT!
ILI
JOŠ
JAČE
I
LJEPŠE,
NEKA
TO
ISTO
UČINI
U
MARIJI
BISTRICI
NA
KALVARIJI.
PA
ĆE
VIDJETI
KAKO
ĆE
NJEGOVI

PROBLEMI
POSTATI
MALI.
NEĆE
SE
ONI
ZATO
RJEŠITI
SAMI.
NE,
ON
ĆE
IH
MORATI
RIJEŠITI.
ALI,
DOBIT
ĆE
TAKO
VELIKU
SNAGU
OD
GOSPODINA
DA
IH
RIJEŠI
DA
MU
NIŠTA
NEĆE
BITI
TEŠKO.

"MUKO KRISTOVA, OKRIJEPI ME"

ISUSE NAŠ DRAGI, OPROSTI NAM NAŠE SLABOSTI I PROPUSTE PO SVOJOJ KRVAVOJ
MUCI
I
DAJ
NAM
SNAGE
DA
VIŠE
NE
GRIJEŠIMO!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.